

Gałka

Gałka

Gałka

Wywiad z panią
Dyrektor
Anetą Lipską

Kącik doradztwa
zawodowego

Pomysły na zmiany
w szkole

Warto przeczytać

Edukacja w prze-
strzeni muzealnej
dla rodzin

Kącik
Varsavianistyczny

Nasza twórczość

Gry bez prądu

Poznajmy się lepiej

Ale to już było –
skrót wydarzeń

Numer 1/2022/23
październik 2022

Wracamy w nowym roku szkolnym!

Na dobry początek przeczytajcie wywiad z Panią Dyrektorem Anetą Lipską.

Dwie uczennice z naszej szkoły przeprowadziły wywiady z członkami swojej rodziny, żeby przybliżyć Wam wykonywane przez nich zawody. Może wybieriecie któryś z nich?

Zapoznajcie się z wynikami sondy przeprowadzonej wśród uczniów oraz recenzją książki i gry planszowej. Wszak nie tylko Roblox i Minecraft się liczą. Warto „odkleić” się od ekranu, zwłaszcza, jeśli pochłania Was gra MMORPG.

Wybercie coś dla siebie spośród listopadowych warsztatów teatralnych oraz zachwyćcie się twórczością swoich zdolnych kolegów i koleżanek.

W tym numerze przybliżamy Wam również Warszawę i Kijów oraz przypominamy to, co już było i może wróci za rok 😊.

Wywiad z Panią Dyrektor Anetą Lipską

Oliwia i Kuba: Naszym gościem jest dzisiaj Pani Aneta Lipska, Dyrektor naszej szkoły. Jest Pani Dyrektorem już drugi rok, co jest najprzyjemniejsze w pełnieniu tej funkcji?

Pani Dyrektor: Uważam, że najprzyjemniejszy jest kontakt z uczniami i rodzicami. Ja generalnie lubię rozwiązywać różnego rodzaju sytuacje trudne wychowawczo, dlatego też taki bezpośredni kontakt z uczniami i rodzicami jest dla mnie najważniejszy. Bardzo często spotykam się z rodzicami o różnych porach, dlatego czasami zostaję w szkole trochę dłużej, ale rzeczywiście bezpośredni kontakt z uczniami i rodzicami jest, według mnie, najfajniejszy w byciu dyrektorem.

Oliwia i Kuba: Co w takim razie sprawia Pani największą trudność?

Pani Dyrektor: Ja nie lubię dokumentacji, nie lubię żadnych papierów, więc wszystko to, co trzeba napisać jest dla mnie problemem. Ja jestem zdecydowanie lepsza w mowie niż w pisaniu. Nauczyłam się tego, robię to, bo muszę, ale to właśnie tego najbardziej nie lubię.

Oliwia i Kuba: Gdyby mogła Pani zmienić jedną rzecz w oświacie, co by to było?

Pani Dyrektor: Co bym zmieniła w oświacie? Na pewno chciałabym, żeby wrócił prestiż zawodu nauczyciela, czyli żeby ten zawód cieszył się zaufaniem publicznym, szacunkiem publicznym. Kiedyś nauczyciel był osobą, która oświecała naród i miał zupełnie inne poważanie niż teraz. Chciałabym, żeby i teraz ten zawód cieszył się takim szacunkiem jak kiedyś.

Oliwia i Kuba: Jakie plany ma Pani w stosunku do naszej szkoły? Szykują się jakieś zmiany?

Pani Dyrektor: Wiecie co, problem jest taki, że teraz bardzo trudno planować coś na dłuższą metę. Dlatego że zdarzyły się takie sytuacje, o których ja, będąc nauczycielem 5 lat temu, nie myślałam, że mogą się zdarzyć. Można planować wiele, a przychodzi pandemia albo wojna w Ukrainie. Właśnie to wszystko odwraca nasze plany. Ale rzeczywiście mam kilka pomysłów, które chciałabym zrealizować. W ubiegłym roku zakupiłam w ramach programu rządowego „Laboratoria przyszłości” bardzo dużo sprzętów takich jak drukarki 3D, roboty, wiertarki, garnki i Kuchenki. Chciałabym, żeby powstała pracownia techniczno - informatyczna, w której uczeń mógłby wydrukować kluczyk do szafki, bo go na przykład zgubił. Sam by go zaprojektował i wydrukował na drukarce 3D. Drugą rzeczą, którą chciałabym zrobić, jest wymiana całego oświetlenia w szkole na oświetlenie energooszczędne. No i na pewno chciałabym dokończyć łazienki na drugim piętrze, a z braku funduszy niestety nie mogę tego zrobić. Wydaje mi się, że jeszcze jedną rzeczą jest poprawienie wyników egzaminów w 8 klasach. Jest to proces długotrwały, dlatego mamy nadzieję, że nam się uda.

Oliwia i Kuba: Jakie jest Pani największe marzenie: i prywatne, i zawodowe?

Pani Dyrektor: Jeżeli chodzi o marzenie zawodowe, to chciałabym zmienić elewację na budynku i boisko do piłki nożnej. To jest marzenie dotyczące spraw technicznych, a jeżeli chodzi o nauczycielskie, to z pewnością, żeby były mniejsze trudności wychowawcze, żeby młodzież nie korzystała tak dużo z komputerów, tylko pamiętała o bezpośrednich relacjach z innymi ludźmi. Jeżeli chodzi o marzenia prywatne, mam tylko dwa, za to bardzo banalne. Niedawno mój pies pożegnał się z tym światem, więc chciałabym mieć nowego psa,

a drugie to chyba chciałabym zwiedzić Norwegię i Finlandię. Przede wszystkim kraje skandynawskie, które zafascynowały mnie swoją kulturą, jak i też ich wierzeniami, mitami i ich historią. Jestem zwolenniczką zimnych rejonów, ponieważ ja nie lubię gorąca, więc ani Egipt, ani Grecja niestety nie są dla mnie.

Oliwia i Kuba: A co uważa Pani za swoją największą zaletę i wadę?

Pani Dyrektor: Ojej wiecie, że są to pytania z kategorii pytań najtrudniejszych. Wadę? Chciałabym odpowiedzieć, że nie mam żadnych wad. Oczywiście jest to nie prawda. Uważam, że jestem mało cierpliwa i czasami cechuje mnie słomiany zapał, to znaczy, że chwytam się iluś rzeczy naraz i wtedy nie kończę żadnej. Jestem ekstrawertykiem, przez co działam na fali emocji, dlatego wasi nauczyciele pomagają mi w realizowaniu planów.

Oliwia i Kuba: Co w takim razie Pani uważa za swoją zaletę?

Pani Dyrektor: Kiedyś postrzegałam to jako wadę, ale teraz uważam, że komunikacja i umiejętność rozmawiania z ludźmi jest jedną z moich zalet. Uważam, że umiem dogadać się z każdym, lecz potrzebuję czasu, żeby tego człowieka rozgryźć. Mam chyba jeszcze jedną zaletę, mianowicie jestem jednym z nielicznych ludzi, którzy uwielbiają pracę w szkole. Nie wyobrażam sobie siebie w korporacji, banku, to nie dla mnie. Praca z młodymi ludźmi jest dla mnie najważniejsza. Choć praca w przedszkolu też nie byłaby dla mnie dobra. Zdecydowanie lepiej dogaduję się z osobami w „wieku zadziornym”, czyli naszym.

Oliwia i Kuba: Gdyby mogła Pani cofnąć czas, czy nadal by się Pani zdecydowała na pracę w szkole?

Pani Dyrektor: Myślę, że tak. Generalnie ja jestem spod znaku Bliźniąt, a Bliźnięta mają dwoistą naturę, dlatego zawsze miałam jakąś

alternatywę. Nie uwierzycie, kim chciałam być. Po pierwsze zdawałam na studia w Szczytnie do policji, zdawałam również na studia weterynaryjne, więc weterynaria to był taki mój konik. Również pasjonowała mnie analityka laboratoryjna. Jako dziecko miałam w planach dwa zawody. Moje misie i lalki chodziły albo do szkoły, albo niestety dostawały zastrzyki, więc mimo tego, co się dzieje na świecie i tak wybrałabym szkołę.

Oliwia i Kuba: Czy problemy uczniów wpływają na Pani życie prywatne?

Pani Dyrektor: Wydaję mi się, że tak, chociaż rzadko rozmawiam z moją rodziną na temat sytuacji, które mają miejsce w szkole. Raz, że nie pozwala mi na to etyka zawodowa, a dwa nie chcę ich po prostu obciążać pewnymi rzeczami, które obciążają mnie. Bardzo często koresponduję z rodzicami i nauczycielami. Przykładem może być sytuacja, kiedy TAZARO pojechało na mistrzostwa świata, ja miałam imprezę rodzinną, a obok leżał telefon, na którym sprawdzałam wasze relacje. Uważam więc, że problemy uczniów wpływają na życie prywatne i to nawet mocno, ale moja rodzina się już przyzwyczaiła. Mój mąż twierdzi, że ma 680 dzieci, czyli tylu ilu jest uczniów w naszej szkole.

Oliwia i Kuba: Będziemy zbliżać się do końca naszej rozmowy. Jakie ma Pani zainteresowania poza pracą?

Pani Dyrektor: Kocham czytać kryminały, najlepiej z takimi wątkami, w których trudno się domyślać zakończenia. Lubię przyrodę, dlatego wszędzie, gdzie jestem, zwiedzam i najbardziej podziwiam te rzeczy, które stworzyła natura. Generalnie kocham spać, cierpię na permanentny brak snu, dlatego każdy czas wolny, który mam, zazwyczaj spędzam na spaniu. Kocham również teatr, więc chodzę do niego, kiedy tylko mam okazję.

Oliwia i Kuba: Bardzo dziękujemy za rozmowę i życzymy wielu sukcesów i zawodowych, i prywatnych. No i oczywiście spełnienia marzeń.

Oliwia i Kuba kl. 8c

Kim mogę zostać w przyszłości?

Powszechnie nie mówi się wiele o pracy **architekta wnętrz**. Postanowiłam dlatego porozmawiać z moją starszą siostrą, która pracuje w tym zawodzie i zadać jej kilka pytań. Myślę, że dzięki temu uda mi się trochę przybliżyć ten temat.

Na początek, chciałabym zapytać, dlaczego postanowiłaś zostać architektem wnętrz?

Tak naprawdę już od najmłodszych lat byłam zainteresowana wystrojem wnętrz. Pamiętam, że kiedy byłam mała, a w domu robiliśmy remont, bardzo podobało mi się wybieranie kolorów ścian, przeglądanie katalogów z meblami, dobieranie dekoracji. Im starsza się robiłam, tym bardziej docierało do mnie, że właśnie to chcę robić w przyszłości. Zajmować się projektowaniem wnętrz, nadawaniem każ-

demu wnętrzu indywidualnego charakteru i klimatu, na co pozwoliłaby mi praca w zawodzie architekta wnętrz.

Z jakimi wadami i zaletami wiąże się ten zawód?

Zacznijmy może od zalet. Na pewno projektowanie jest czymś, co zawsze sprawiało mi przyjemność. Jest to wyrażanie siebie przez sztukę. Nadawanie wnętrzom indywidualnego wyrazu, oddanie charakteru osoby, która w tym wnętrzu będzie przebywać. To sprawia, że praca podczas projektowania nie jest monotonna, każdy projekt jest czymś zupełnie innym, staje się nowym wyzwaniem. A wadą? To, że nie zawsze mamy taki sam plan na to, jak wnętrze będzie wyglądać, co klient, dla którego je projektujemy. Często ludzie, z którymi pracuję, mają zupełnie inne poczucie estetyki, podobają im się inne style, klient narzuca ci, jak ma wyglądać wnętrze, a ty musisz się podporządkować, co w pewnym stopniu ogranicza kreatywność.

Jakimi cechami powinny charakteryzować się osoby chcące pracować w tym zawodzie?

Przede wszystkim muszą być to osoby kreatywne, posiadające otwarty umysł, ponieważ właśnie na kreatywności opiera się praca w tym zawodzie. Ważny jest również wyćwiczony warsztat rysunku, bo zdarza się, że trzeba komuś coś szybko narysować. Istotna jest także umiejętność myślenia przestrzennego, żeby wyobrazić sobie, jak pomieszczenie wygląda lub ma wyglądać, aby później potrafić przenieść to na papier w celu zwizualizowania naszego pomysłu klientowi. Trzeba także umieć samemu zorganizować sobie czas, ważna jest samodyscyplina.

Jakiej rady udzieliłabyś osobie, która chce zostać architektem wnętrz?

Postawiłabym duży nacisk na ćwiczenie rysunku już od najmłodszych lat, ponieważ później dużo łatwiej przychodzi praca z klientem,

któremu trzeba coś narysować, wytłumaczyć, zobrazować. Zwykły człowiek, niemający na co dzień styczności z projektowaniem może mieć trudność z wyobrażeniem sobie przestrzeni, którą jako projektant chcemy stworzyć. Dobrze wyćwiczony warsztat rysunku ułatwi nam również proces rekrutacji na studia kierunkowe, ponieważ na wszystkich uczelniach artystycznych w Polsce prowadzone są egzaminy wstępne, np. z rysunku oraz sprawdzane są „teczki” z pracami – pewnego rodzaju portfolio artystyczne będące wizytówką naszego stylu oraz posiadanych praktycznych umiejętności. Warto otaczać się sztuką, dzięki czemu stajemy się bardziej kreatywni, a nasze projekty w przyszłości mogą być lepsze.

Pozwól, że na zakończenie zapytam, czy jesteś zadowolona z wyboru swojej pracy?

Tak, zdecydowanie tak. Jest to coś, co podobało mi się tak naprawdę przez całe życie. Projektowanie zawsze sprawiało mi ogromną przyjemność. Pracując w swoim zawodzie, mogę nieustannie się rozwijać, tworząc cały czas nowe projekty. Myślę, że mogę nawet powiedzieć, że jest to moje życiowe powołanie.

Cieszę się, że udało nam się odbyć rozmowę na ten temat. Mam nadzieję, że pytania okazały się wyczerpujące i rozwiały wszelkie wątpliwości.

Emilia kl. 8b

*****

Dzień dobry. Dzisiaj mam przyjemność rozmawiać z Norbertem Przepiórą, który zgodził się opowiedzieć o swoim zawodzie (**logistyk w Poczcie Polskiej**), a prywatnie jest moim tatą.

Jak to się stało, że wybrałaś właśnie tę pracę?

Byłem urodzony w tzw. wyżu demograficznym. W roku 2000, kiedy mój rocznik kończył szkołę

średnią, było bardzo duże bezrobocie. Trzeba było brać pracę taką, jaka akurat była.

Czy ją lubisz?

Z biegiem czasu polubiłem tę pracę, chociaż na początku było ciężko... jazda dużym samochodem, presja czasu, szef nad głową... wszystko nowe. Z upływem lat doszedłem do wprawy i zacząłem dostrzegać, że to, co robię, podoba mi się.

Jakie cechy, Twoim zdaniem, powinna mieć osoba, która chce wykonywać ten zawód?

Osoba taka musi wiedzieć przede wszystkim, że będzie to praca mobilna. To nie siedzenie za biurkiem i robienie tabelki. Tu trzeba wiedzieć, że odpowiadasz za samochód, ładunek, kontakt z klientem. Oczywiście powinno się umieć dobrze rozplanować swój czas.

Jak wygląda dzień w Twojej pracy?

Trzeba wstać wcześniej, podstawić samochód do załadunku, pobrać elektroniczne dokumenty przewozowe. Następnie wyjeżdżam w trasę i w zależności od ilości ładunków do rozwiezienia, planuję, o której godzinie będę w danym miejscu. Oczywiście telefon bardzo to ułatwia, gdyż można umówić się z klientem na konkretną godzinę. Po zakończeniu rozwożenia, wracamy do bazy, gdzie rozliczam się z dokumentów oraz ładunku i mogę wracać do domu.

Czy wyobrażasz sobie ją teraz zmienić? Jeśli tak na jaką?

Ja jestem w tym zawodzie ponad 20 lat. Oczywiście, nigdy nie można zamykać przed sobą drogi do zmian – szczególnie na lepsze. Jeśli będę zmieniał, to na pewno nie będzie to praca, w której nie ma kontaktu z ludźmi, oraz która sprowadza się do siedzenia za biurkiem.

Dziękuję za poświęcony czas oraz za rozwianie wątpliwości dotyczących Twojej pracy.

Laura kl. 8b

Pomysły na zmiany w szkole

Zapytaliśmy uczniów klas czwartych, czy mają pomysły na zmiany w szkole. Większość wydawała się zadowolona z inicjatyw już funkcjonujących w szkole i nie widziała potrzeby zmian. Z kolei Ola z klasy 4 d chętnie by w szkole zobaczyła więcej roślin. Więcej zieleni wprowadza jej zdaniem bardziej przytulną atmosferę. Tymczasem Lena z klasy 4 b zaproponowała postawienie w szkole pudełka, do którego można by wrzucać niepotrzebne jedzenie. Zdaniem uczennicy, w momencie, gdy ktoś zapomni jedzenia czy nie ma wykupionych obiadów, będzie mógł się poczęstować. Z kolei Jakub z klasy 4 d uważa, że największym problemem obecnie są ciężkie plecaki. Jego propozycja związana była z zostawianiem książek w szkole. Kuba chciałby również częściej wychodzić z klasą na wycieczki do kina, teatru i różnych muzeów, gdyż rozwój kulturalny poprzez obcowanie ze sztuką jest – według niego – bardzo istotny.

Katarzyna Kęcka

Warto przeczytać

Chcesz w końcu przeczytać książkę z chęcią?

Jeśli tak, to serdecznie zachęcam do przeczytania książki pod tytułem „Opowieści o tym, co w życiu ważne”. Jej autorem jest były Rzecznik Praw Dziecka RP - Pan Marek Michalak. Książka jest adresowana do młodych czytelników, ale i dorośli mogą się z niej sporo dowiedzieć. Jest ona zapisem rozmów Rodzeństwa: Julki i Miłosza. Przedstawiają oni swoje życie, zarówno szkolne, jak i prywatne.

Rodzeństwo, jak to zwykle bywa, czasem kłóci się ze sobą, potrafi kochać się nad życie i nieść sobie pomoc w każdej sytuacji.

Julka i Miłosz uważnie przysłuchują się rozmowom rodziców i często tłumaczą na swój sposób słowa, które nie zawsze dokładnie rozumieją, np.: tolerancja, odwaga, miłość, humor czy własne zda-

nie. Te pojęcia są wprowadzane w konkretnych sytuacjach życiowych. Oczywiście w książce znajdują się także ilustracje, dzięki którym młodszym czytelnikom łatwiej wyobrazić sobie daną sytuację.

Dodatkowym atutem książki Marka Michalaka jest to, że jej część została już przetłumaczona na język ukraiński, więc jest ona dostępna również dla tych naszych kolegów z Ukrainy, którzy jeszcze niezbyt dobrze radzą sobie z językiem polskim.

Mnie ta książka bardzo przypadła do gustu i na pewno kiedyś przeczytam ją jeszcze raz, z radością wracając do młodszych lat.

Oliwia kl. 8e

Edukacja dla rodzin w przestrzeni muzealnej

Czy muzeum jest miejscem, gdzie moglibyśmy stworzyć swoje perfumy? Okazuje się, że tak! Muzeum Warszawy, jak co roku ma w swojej ofercie edukacyjnej warsztaty dla dzieci i młodzieży. Tym razem rodzice z dziećmi powyżej 12. roku życia będą mieli okazję uczestniczyć w warsztatach, na których zostanie zaprezentowana wiedza na temat powstawania kosmetyków. Angelika Gumkowska poprowadzi warsztaty z cyklu – jak powstają zapachy? – 19. listopada w sobotę o godz. 11:00. Bilety na wydarzenie będą dostępne w sprzedaży stacjonarnej lub online 2 tygodnie przed wydarzeniem. Czas trwania wydarzenia – 90 minut, cena – 10 zł (1 dziecko + 1 opiekun), miejsce spotkania – Muzeum Farmacji, ul: Piwna 31/33. Wydarzenie jest dostępne dla osób z niepełnosprawnością ruchową.

Z kolei Muzeum Woli z okazji wystawy „Białoszewski nieosobny” przygotowało warsztaty plastyczno-teatralne dla najmłodszych. W sobotę 19. listopada o godz. 13:00-14.00 odbędą się warsztaty „Ręka, głowa, cień na ścianie. Teatr Kolorowych Cieni”. Tymczasem 10. grudnia w sobotę o godz. 13:00-14.00 będzie można uczestniczyć w warsztatach „Przebieracze”. Opis wydarzeń i bilety będą dostępne 2 tygodnie przed datą zajęć edukacyjnych. Koszt – 10 zł (1 dziecko + 1 opiekun). Zajęcia poprowadzi edukatorka Katarzyna Żukowska.

Katarzyna Kęcka

Kącik Varsavianistyczny

Targówek

Targówek to dzielnica,
która pięknym swym zachwyca.

Świętego Wincentego

Nic dziwnego mój kolego,
że ja mieszkam przy Świętego Wincentego.

Warszawa

A to wszystko jest w Warszawie,
gdzie się zawsze świetnie bawię.

Natalia kl. 6c

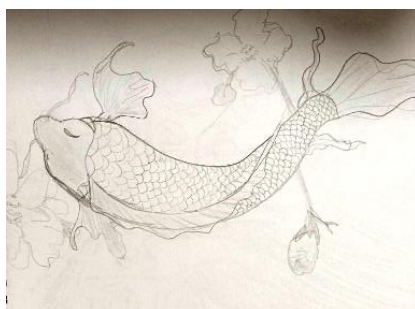
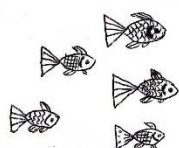

Nasza twórczość

BYŁO SOBIE RYBEK PIĘĆ
 I NA KARMĘ MIAŁY CHĘĆ.
 ZAGLĄDAŁY WSZERZ I WSPAK,
 LECZ JEDZENIA BYŁO BRAK.
 KAŻDA RYBKĄ MYŚLI SOBIE:
 "CO JA DEJŚCĄ BIEDNA ZROBIĘ?"
 I PRYWALAŁY SOBIE CUDNIE
 CAŁE DŁUGIE POPRODNIE,
 KOLOROWE BYŁY TAK,
 BY OPISAĆ - SĘDŃ MI BRAK,
 NAGLE PRZYSZEDŁ MIŁY KTOŚ
 I NASYPAŁ RYBKOM COŚ... :)

RYBI

dylemat

Wiersz Leona z klasy 4a oraz rysunki
 Veroniki z klasy 6c

A gdyby tak wiedzieć wszystko?

A gdyby tak wiedzieć wszystko?
Czy bylibyśmy szczęśliwi?
Wiedząc, że nic już nas w życiu nie zadziwi?
Niczego nie poznamy, niczego się nie
dowiemy,
Czy czulibyśmy wtedy, że w ogóle
żyjemy?

A gdyby tak wiedzieć wszystko?
Zatrzymałby się świat.
Stanęlibyśmy w miejscu do końca swoich lat.
Nikt by o nic nie pytał, nie uczył, nie rozwijał.
Tak smutno i bez sensu czas by nam
przemijał.

A gdyby tak wiedzieć wszystko?
Nie czuć ciekawości.
Tej iskry i mocy do rozwoju ludzkości.
Nie poznawać prawdy, nie szukać
odpowiedzi.
Nie czulibyśmy wtedy pięknego pragnienia
wiedzy.

A gdyby tak wiedzieć wszystko?
Nie badać, nie odkrywać?
Czy mielibyśmy prawo czegoś oczekiwać?
Utknęlibyśmy wtedy w smutnej codzienności.
Stracilibyśmy szczęście i poczucie wartości.

A gdyby tak wiedzieć wszystko
Nie chcę tego wiedzieć.
Trzeba świat odkrywać i patrzeć i widzieć.
Trzeba szukać prawdy i przestać się łudzić,
Że świat będzie piękny bez ciekawych świata
ludzi.

Natasza Szymczak klasa 6d
Konkurs literacki: Ciekawość, odkrywanie, dążenie do
prawdy, rozwijają człowieka

**Natasza jest Laureatem Dzielnicowego
Dnia Papieskiego – zajęła I miejsce!**

Everdell – miasto w lesie

Pasją do gier planszowych zarazili mnie rodzice. Jedną z najlepszych planszówek, jaką znam, jest *Everdell*. Autorem tej gry jest James Wilson, a zilustrował ją Andrew Bosley. Gra miała swoją premierę w 2018 r. Jej światowym wydawcą jest Starling Games, a polskim – Rebel.

Everdell jest grą strategiczną i ekonomiczną. Może w niej wziąć udział od 1 do 4 graczy, którzy wcielają się w leśne zwierzęta. Celem jest zdobycie jak największej ilości punktów. Przez cztery pory roku gracze umieszczają swoich zwierzęcych robotników na planszy, aby zdobywać zasoby potrzebne na zakup kart budowli i stworzeń. Te z kolei są potrzebne do zdobywania punktów zwycięstwa. Gra trwa 1 do 2 godzin. Szata graficzna jest wyjątkowa i bardzo atrakcyjna. Na skraju planszy znajduje się składane trójwymiarowe drzewo, na którym umieszcza się pionki i karty. W pniu drzewa znajduje się miejsce na talię barwnych kart. Gra jest wykonana z dbałością o szczegóły. Wyjątkowego klimatu nadają jej realistyczne znaczki zasobów w kształcie kamieni, drewna, jagód i żywicy, a pionki przypominają zwierzęta – są żaby, liski, myszki i – moje ulubione – aksolotle. Chwilowo gra ma sześć dodatków: *Zimowy szczyt*, *Perłowy potok*, *Święto lata*, *Więcej! Więcej!*, *Krostawiec*, *Legendy*. Moim ulubionym jest *Zimowy szczyt*, ponieważ zawiera duże zwierzęta które znacznie ułatwiają grę.

Moim zdaniem *Everdell* jest bardzo dobrą grą planszową. Rozwija logiczne i ekonomiczne myślenie. Jedyńm minusem tej gry jest czas rozgrywki przy większej ilości graczy. Wersja z dodatkami jest jeszcze bardziej wciągająca. Zachęcam wszystkich do zagrania w *Everdell*.

Staś kl. 4a

Poznajmy się bliżej

<p>STOLICA</p>	 <p>WARSZAWA Powierzchnia: 517,2 km²</p>	 <p>KIJÓW Powierzchnia: 839 km²</p>
<p>HERB</p>		
<p>PREZYDENT/ BURMISTRZ MIASTA</p>	 <p>Rafał Trzaskowski</p>	 <p>Witalij Wołodymyrowycz Kliczko</p>
<p>RZEKA</p>	 <p>Wisła</p>	 <p>Dniepr</p>

Ale to już było...

Przegląd wydarzeń

<p>DNI KREATYWNOCI</p> 	<p>15-16 września</p>	<p>Naszą szkołę tradycyjnie opanowały kropki! Odbywały się różnorodne kropkowe zajęcia. Główną atrakcją było drzewo talentów na patio.</p>
<p>SPRZĄTANIE ŚWIATA</p> 	<p>16-18 września</p> 	<p>W tym roku akcja przebiegała pod hasłem „Wszystkie śmieci są nasze”. Tego dnia wybrane klasy wyszły w teren, w celu posprzątania okolicznych ulic.</p>
<p>OGÓLNOPOLSKI DZIEŃ GŁOŚNEGO CZYTANIA</p> 	<p>29 września</p> 	<p>Tego dnia uczniowie mogli wybrać fragment książki, który zostanie przeczytany na lekcji.</p>
<p>EUROPEJSKI DZIEŃ SPORTU SZKOLNEGO</p> 	<p>30 września</p>	<p>Tematem przewodnim #ESSD w Polsce jest integracja kulturowa dzieci polskich i ukraińskich. Bo w ruchu już teraz rozumiemy się doskonale! Uczniowie mieli za zadanie zaplanować sobie 120 minut dowolnej aktywności fizycznej i zarejestrować jej wykonanie w postaci filmiku.</p> <p>Na szkolnym patio odbyła się aktywność ruchowa dla wszystkich chętnych!</p>

<p>DZIEŃ BEZ PRZEMOCY</p> 	<p>3 października</p>	<p>Uczniowie wyrazili wyraźny sprzeciw wobec agresji. Na szkolnym patio odbyła się „pogadanka” na ten temat.</p>
<p>ŚWIATOWY DZIEŃ TABLICZKI MNOŻENIA</p> 	<p>7 października</p> 	<p>Na szkolnym patio uczniowie brali udział w konkursach matematycznych.</p>
<p>ZDJĘCIA KLASOWE</p> 	<p>10-13 października</p>	<p>Na patio szkolnym wykonywane były zdjęcia klasowe. Będą doskonałą pamiątką!</p>
<p>DZIEŃ KOMISJI EDUKACJI NARODOWEJ</p> 	<p>14 października</p> 	<p>W tym dniu odbyły się dwa apele. Jeden dla klas I oraz drugi dla klas 0 oraz II-VIII. Uczniowie i nauczyciele mieli okazję wspólnie świętować, oglądając program artystyczny przygotowany przez p. Barbarę Dylewską i p. Marzenę Gąskę we współpracy z klasami 7a i 2a. Wystąpił również zespół „Sylaba” pod kierownictwem p. Elżbiety Cyrych oraz szkolny chór pod opieką p. Łukasza Lusawy.</p>
<p>EUROPEJSKI TYDZIEŃ KODOWANIA</p> 	<p>8-23 października</p>	<p>Celebrując 10-lecie tej inicjatywy, uczniowie zmierzali się z zadaniami z kodowania na lekcjach informatyki oraz matematyki.</p>